EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 27. 7. 2020
COM(2020) 622 final

2020/0160 (COD)

Návrh

ROZHODNUTIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorým sa Francúzsko splnomocňuje rokovať o dohode, ktorou sa dopĺňa jeho existujúca dvojstranná dohoda so Spojeným kráľovstvom týkajúca sa výstavby a prevádzky pevného spojenia cez Lamanšský prieliv prostredníctvom súkromných koncesionárov

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Dohodou medzi Francúzskom a Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska týkajúcou sa výstavby a prevádzky pevného spojenia cez Lamanšský prieliv prostredníctvom súkromných koncesionárov, podpísanou v Canterbury 12. februára 1986 (ďalej len „Dohoda z Canterbury“), sa zriadila medzivládna komisia, ktorej úlohou je dohliadať na všetky záležitosti týkajúce sa výstavby a prevádzky pevného spojenia cez Lamanšský prieliv.

Až do konca prechodného obdobia stanoveného v Dohode o vystúpení Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z Európskej únie a z Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu[1] je medzivládna komisia vnútroštátnym bezpečnostným orgánom v zmysle článku 3 bodu 7 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/798[2] zodpovedným za pevné spojenie cez Lamanšský prieliv.

V súlade s článkom 3 bodom 7 smernice (EÚ) 2016/798 môže byť vnútroštátnym bezpečnostným orgánom subjekt, ktorý niekoľko členských štátov poverilo úlohami týkajúcimi sa bezpečnosti železníc a z hľadiska smernice (EÚ) 2016/797 úlohami týkajúcimi sa interoperability železníc. Po skončení uvedeného prechodného obdobia však bude medzivládna komisia orgánom zriadeným členským štátom a treťou krajinou. V smernici (EÚ) 2016/798 sa nepredpokladá možnosť vnútroštátneho bezpečnostného orgánu ako orgánu povereného členským štátom a treťou krajinou. Preto ak sa po skončení prechodného obdobia nestanoví inak, medzivládna komisia prestane byť pre pevné spojenie cez Lamanšský prieliv vnútroštátnym bezpečnostným orgánom v zmysle smernice (EÚ) 2016/798. Od toho istého momentu sa už právo Únie nebude vzťahovať na úsek pevného spojenia cez Lamanšský prieliv, ktorý podlieha právomoci Spojeného kráľovstva. Pri uplatňovaní smernice 2016/798/ES a článku L 2221/1 francúzskeho zákona Code des Transports by sa vnútroštátnym bezpečnostným orgánom pre úsek pevného spojenia cez Lamanšský prieliv, ktorý podlieha právomoci Francúzska, stal francúzsky úrad Etablissement public de sécurité ferroviaire.

S cieľom zaistiť bezpečnú a efektívnu prevádzku pevného spojenia cez Lamanšský prieliv by bolo vhodnejšie, aby za bezpečnosť zodpovedal jediný orgán, ktorý by uplatňoval rovnaký súbor pravidiel na celú infraštruktúru vrátane úseku, ktorý podlieha právomoci Spojeného kráľovstva. Týmto jediným orgánom by mala zostať medzivládna komisia, ktorá by naďalej mala uplatňovať pravidlá Únie v oblasti bezpečnosti a interoperability železníc. To by si vyžadovalo najmä zmenu článku 3 bodu 7 smernice (EÚ) 2016/798. Takáto zmena vykonala paralelným návrhom Komisie na prijatie nariadenia, ktorým sa mení uvedená smernica COM(2020) 623.

Francúzsko listom zo 16. júla 2020 informovalo Komisiu, že by chcelo rokovať o dohode, ktorou sa doplní Dohoda z Canterbury.

Cieľom tohto návrhu je splnomocniť Francúzsko, aby so Spojeným kráľovstvom vyrokovalo medzinárodnú dohodu s cieľom zaistiť bezpečnú a efektívnu prevádzku pevného spojenia cez Lamanšský prieliv zachovaním jediného bezpečnostného orgánu zodpovedného za celú túto infraštruktúru, a stanoviť osobitné požiadavky, ktoré musí navrhovaná dohoda spĺňať, ako

[1] Ú. v. EÚ L 29, 31.1.2020, s. 7.

[2] Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/798 z 11. mája 2016 o bezpečnosti železníc (Ú. v. EÚ L 138, 26.5.2016, s. 102).

napríklad povinnosť medzivládnej komisie uplatňovať pravidlá Únie v oblasti bezpečnosti a interoperability železníc.

Takáto dohoda môže mať vplyv na oblasť, ktorú do veľkej miery upravuje právo Únie, najmä smernica (EÚ) 2016/797[3], smernica (EÚ) 2016/798 a nariadenie (EÚ) 2016/796[4]. Takáto dohoda by preto patrila do výlučnej vonkajšej právomoci Únie. V súlade s článkom 2 ods. 1 ZFEÚ Únia môže splnomocniť členské štáty, aby konali v oblastiach, v ktorých má výlučnú právomoc. Vzhľadom na vzájomné pôsobenie medzi takýmto splnomocnením a platnými pravidlami prijatými zákonodarcom Únie je takisto potrebné, aby akékoľvek takéto splnomocnenie udelil daný zákonodarca Únie v súlade s legislatívnym postupom uvedeným v článku 91 ZFEÚ.

- **Súlad s existujúcimi ustanoveniami politík v tejto oblasti politiky**

Cieľom medzinárodnej dohody, ktorú sa Francúzsko bude snažiť uzavrieť so Spojeným kráľovstvom na základe navrhovaného splnomocňujúceho rozhodnutia, je zachovať medzivládnu komisiu ako jediný vnútroštátny bezpečnostný orgán pre pevné spojenie cez Lamanšský prieliv a zabezpečiť, že bude aj naďalej dodržiavať ustanovenia práva Únie, ktoré sa vzťahujú na vnútroštátne bezpečnostné orgány, a to najmä smernicu (EÚ) 2016/798, smernicu (EÚ) 2016/797 a nariadenie 2016/796, po celej dĺžke pevného spojenia cez Lamanšský prieliv vrátane úseku, ktorý podlieha právomoci Spojeného kráľovstva.

Tento cieľ je preto plne v súlade s existujúcimi ustanoveniami politiky v oblasti bezpečnosti a interoperability železníc.

- **Súlad s ostatnými politikami Únie**

Dohoda dopĺňajúca Dohodu z Canterbury s cieľom zabezpečiť bezpečnú a efektívnu prevádzku pevného spojenia cez Lamanšský prieliv zachovaním jediného bezpečnostného orgánu zodpovedného za celú túto infraštruktúru by nebola v rozpore so žiadnou inou politikou Únie.

2. PRÁVNY ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právny základ**

Právnym základom tohto návrhu je článok 2 ods. 1 a článok 91 ZFEÚ.

- **Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)**

Návrh patrí do výlučnej právomoci Únie.

- **Proporcionalita**

Cieľom návrhu je podľa článku 2 ods. 1 ZFEÚ oprávniť vyrokovanie dohody, ktorou sa doplní Dohoda z Canterbury, aby sa zabezpečila bezpečná a efektívna prevádzka pevného spojenia cez Lamanšský prieliv tým, že sa zachová jediný bezpečnostný orgán zodpovedný za celú túto infraštruktúru. S výhradou zmeny článku 3 bodu 7 smernice (EÚ) 2016/798 by medzivládna komisia zriadená Dohodou z Canterbury mala zostať jediným bezpečnostným orgánom a mala by naďalej uplatňovať pravidlá Únie o bezpečnosti železníc. Navrhované

[3] Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/797 z 11. mája 2016 o interoperabilite železničného systému v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 138, 26.5.2016, s. 44).

[4] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/796 z 11. mája 2016 o Železničnej agentúre Európskej únie, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 881/2004 (Ú. v. EÚ L 138, 26.5.2016, s. 1).

rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady preto neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie tohto cieľa.

- **Výber nástroja**

Cieľom je zabezpečiť, aby medzivládna komisia uplatňovala právo Únie po celej dĺžke pevného spojenia cez Lamanšský prieliv vrátane úseku, ktorý podlieha právomoci Spojeného kráľovstva. Medzivládna komisia je dvojstranným orgánom zriadeným Francúzskom a Spojeným kráľovstvom. Jej fungovanie upravuje Dohoda z Canterbury uzavretá medzi Francúzskom a Spojeným kráľovstvom. Preto je vhodné zahrnúť uvedené prvky do dohody medzi Francúzskom a Spojeným kráľovstvom a udeliť Francúzsku príslušné splnomocnenie.

Navrhované rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady, ktoré je určené Francúzsku a podľa článku 2 ods. 1 a článku 91 ZFEÚ ho splnomocňuje takúto dohodu so Spojeným kráľovstvom vyrokovať a uzavrieť, preto predstavuje primeraný nástroj.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ EX POST, KONZULTÁCIÍ SO ZAINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

Tento návrh vychádza zo žiadosti predloženej Francúzskom a navrhované splnomocnenie by bolo určené iba tomuto členskému štátu. Vzhľadom na časové obmedzenia sa so zainteresovanými stranami, ako sú koncesionári pevného spojenia cez Lamanšský prieliv, uskutočnili neformálne konzultácie, v rámci ktorých potvrdili, že medzivládna komisia by sa mala zachovať ako jediný bezpečnostný orgán, ktorý uplatňuje právo Únie po celej dĺžke pevného spojenia cez Lamanšský prieliv.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Tento návrh nemá žiadny vplyv na rozpočet Únie.

2020/0160 (COD)

Návrh

ROZHODNUTIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorým sa Francúzsko splnomocňuje rokovať o dohode, ktorou sa dopĺňa jeho existujúca dvojstranná dohoda so Spojeným kráľovstvom týkajúca sa výstavby a prevádzky pevného spojenia cez Lamanšský prieliv prostredníctvom súkromných koncesionárov

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 91,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru[5],

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov[6],

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

(1) Dohodou medzi Francúzskom a Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska týkajúcou sa výstavby a prevádzky pevného spojenia cez Lamanšský prieliv prostredníctvom súkromných koncesionárov, podpísanou v Canterbury 12. februára 1986 (ďalej len „Dohoda z Canterbury“), sa zriadila medzivládna komisia, ktorej úlohou je dohliadať na všetky záležitosti týkajúce sa výstavby a prevádzky pevného spojenia cez Lamanšský prieliv.

(2) Do konca prechodného obdobia stanoveného v Dohode o vystúpení Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z Európskej únie a z Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu[7] sa medzivládna komisia považuje za orgán, ktorý niekoľko členských štátov poverilo úlohami týkajúcimi sa bezpečnosti železníc, pokiaľ ide o pevné spojenie cez Lamanšský prieliv. Na tieto účely preto predstavuje vnútroštátny bezpečnostný orgán v zmysle článku 3 bodu 7 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/798[8]. V rámci tohto postavenia uplatňuje ustanovenia práva Únie týkajúce sa bezpečnosti a interoperability železníc.

(3) Po skončení prechodného obdobia uvedeného v odôvodnení 2 bude medzivládna komisia predstavovať orgán zriadený členským štátom a treťou krajinou. Okrem toho, a pokiaľ sa v medzinárodnej dohode zaväzujúcej Spojené kráľovstvo nestanoví inak, právo Únie sa už nebude vzťahovať na ten úsek pevného spojenia cez Lamanšský prieliv, ktorý podlieha právomoci Spojeného kráľovstva.

---

5 Ú. v. EÚ C …, …, s. ….

6 Ú. v. EÚ C …, …, s. ….

7 Ú. v. EÚ L 29, 31.1.2020, s. 7.

8 Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/798 z 11. mája 2016 o bezpečnosti železníc (Ú. v. EÚ L 138, 26.5.2016, s. 102).

(4) Medzinárodná dohoda s treťou krajinou týkajúca sa uplatňovania pravidiel v oblasti bezpečnosti a interoperability železníc v cezhraničných situáciách môže ovplyvniť oblasť, ktorú do veľkej miery upravuje právo Únie, najmä smernica (EÚ) 2016/798, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2016/797/EÚ[9] a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/796[10]. Akákoľvek takáto dohoda preto patrí do výlučnej vonkajšej právomoci Únie. Členské štáty môžu rokovať o takejto dohode alebo k nej pristúpiť len vtedy, ak ich na to splnomocní Únia v súlade s článkom 2 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“). Z dôvodu vzájomného pôsobenia s platnými právnymi predpismi Únie je tiež potrebné, aby takéto splnomocnenie udelil zákonodarca Únie v súlade s legislatívnym postupom uvedeným v článku 91 ZFEÚ.

(5) Francúzsko listom zo 16. júla 2020 požiadalo Úniu o splnomocnenie vyrokovať a uzavrieť medzinárodnú dohodu, ktorou sa doplní Dohoda z Canterbury so Spojeným kráľovstvom.

(6) Aby sa zaistila bezpečná a efektívna prevádzka pevného spojenia cez Lamanšský prieliv, bolo by vhodné zachovať jediný bezpečnostný orgán, medzivládnu komisiu, ako orgán zodpovedný za celú túto infraštruktúru. Vzhľadom na osobitné postavenie pevného spojenia cez Lamanšský prieliv ako železničného spojenia, ktoré zahŕňa jedinú komplexnú inžiniersku stavbu nachádzajúcu sa čiastočne na území Francúzska a čiastočne na území tretej krajiny, je vhodné oprávniť Francúzsko, aby uzavrelo medzinárodnú dohodu so Spojeným kráľovstvom o uplatňovaní pravidiel Únie o bezpečnosti železníc na pevné spojenie cez Lamanšský prieliv s cieľom zachovať jednotný bezpečnostný režim pre celý tunel za predpokladu, že sú splnené určité požiadavky.

(7) Medzivládna komisia by mohla plniť úlohu vnútroštátneho bezpečnostného orgánu zodpovedného za úsek pevného spojenia cez Lamanšský prieliv, ktorý podlieha právomoci Francúzska, za predpokladu, že sa zmení článok 3 bod 7 smernice (EÚ) 2016/798 a budú splnené určité podmienky.

(8) Medzivládna komisia by mala uplatňovať rovnaké pravidlá po celej dĺžke pevného spojenia cez Lamanšský prieliv bez ohľadu na to, či sa vzťahujú na úseky, ktoré podliehajú právomoci Francúzska, alebo Spojeného kráľovstva. Takýmito pravidlami by mali byť príslušné ustanovenia práva Únie, najmä smernice (EÚ) 2016/798, smernice (EÚ) 2016/797 a nariadenia (EÚ) 2016/796, zmenených alebo nahradených, ako aj aktov prijatých na ich základe.

(9) V súlade s článkom 19 Dohody z Canterbury spory medzi Francúzskom a Spojeným kráľovstvom týkajúce sa výkladu alebo uplatňovania Dohody z Canterbury urovnáva rozhodcovský súd. Ak takéto spory nastolia otázky týkajúce sa výkladu práva Únie, v záujme zabezpečenia správneho uplatňovania práva Únie by mal rozhodcovský súd postúpiť túto otázku Súdnemu dvoru Európskej únie a byť viazaný jeho rozhodnutím.

(10) Je tiež potrebné stanoviť osobitné pravidlá týkajúce sa vykonávania práva Únie v úseku pevného spojenia cez Lamanšský prieliv, ktorý podlieha právomoci Francúzska, s cieľom zabezpečiť, aby sa právo Únie vždy správne vykonávalo a aby Komisia mohla na jeho uplatňovanie dohliadať pod kontrolou Súdneho dvora, a to aj v naliehavých prípadoch alebo v prípade, ak medzivládna komisia nerešpektuje rozhodnutie rozhodcovského súdu. Na tento účel by si Francúzsko malo ponechať

[9] Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/797 z 11. mája 2016 o interoperabilite železničného systému v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 138, 26.5.2016, s. 44).

[10] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/796 z 11. mája 2016 o Železničnej agentúre Európskej únie, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 881/2004 (Ú. v. EÚ L 138, 26.5.2016, s. 1).

právo konať v prípade potreby jednostranne, s cieľom zabezpečiť v danom úseku pevného spojenia cez Lamanšský prieliv úplné a správne uplatňovanie práva Únie.

(11) S cieľom zabezpečiť účinnú právnu ochranu v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie, by výhradnú právomoc, pokiaľ ide o žiadosti koncesionárov a používateľov pevného spojenia cez Lamanšský prieliv podané proti rozhodnutiam medzivládnej komisie, mali mať súdy, na ktoré sa vzťahuje článok 19 ods. 1 ZFEÚ.

(12) Uvedené prvky opísané v odôvodneniach 8 až 11 by sa mali zohľadniť v medzinárodných dohodách medzi Francúzskom a Spojeným kráľovstvom týkajúcich sa pevného spojenia cez Lamanšský prieliv. Tieto medzinárodné dohody by v každom ohľade mali byť v súlade s právom Únie,

PRIJALI TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Francúzsko je oprávnené vyrokovať, podpísať a uzavrieť medzinárodnú dohodu so Spojeným kráľovstvom o uplatňovaní pravidiel o bezpečnosti železníc v rámci pevného spojenia cez Lamanšský prieliv za predpokladu, že uvedená dohoda nadobudne platnosť po skončení prechodného obdobia stanoveného v Dohode o vystúpení Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z Európskej únie a Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu a spĺňa tieto požiadavky:

1. V záujme zachovania jednotného bezpečnostného režimu na celom úseku pevného spojenia cez Lamanšský prieliv medzivládna komisia zriadená na základe Dohody z Canterbury zabezpečí, aby sa v súvislosti s pevným spojením cez Lamanšský prieliv uplatňovali ustanovenia práva Únie týkajúce sa úloh vnútroštátnych bezpečnostných orgánov v zmysle článku 3 bodu 7 smernice (EÚ) 2016/798, a to najmä uvedenej smernice, smernice (EÚ) 2016/797 a nariadenia (EÚ) 2016/796, zmenených alebo nahradených, ako aj aktov prijatých na ich základe.

2. Ak spor predložený na rozhodcovské konanie v súlade s článkom 19 Dohody z Canterbury nastoľuje otázku týkajúcu sa výkladu ustanovenia práva Únie, rozhodcovský súd nemá právomoc o akejkoľvek takejto otázke rozhodnúť. V takom prípade rozhodcovský súd požiada Súdny dvor Európskej únie, aby v tejto otázke rozhodol. Rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie bude pre rozhodcovský súd záväzné.

3. V prípade potreby, najmä v naliehavých prípadoch alebo v prípade, že medzivládna komisia nerešpektuje rozhodnutie rozhodcovského súdu, si Francúzsko zachováva právo konať jednostranne s cieľom zabezpečiť úplné, správne a rýchle uplatňovanie práva Únie v úseku pevného spojenia, ktorý podlieha právomoci Francúzska.

4. Súdy, na ktoré sa vzťahuje článok 19 ods. 1 ZFEÚ, majú výlučnú právomoc rozhodovať o nápravných opatreniach, ktoré koncesionári a používatelia pevného spojenia cez Lamanšský prieliv požadujú proti rozhodnutiam prijatým medzivládnou komisiou v rámci jej spôsobilosti uvedenej v odseku 1.

5. Dohoda musí byť v každom ohľade v súlade s právom Únie.

Článok 2

Francúzsko pravidelne informuje Komisiu o rokovaniach so Spojeným kráľovstvom o doplnení Dohody z Canterbury alebo o uzavretí novej dohody, ako sa uvádza v článku 1, a v prípade potreby Komisiu vyzve, aby sa na nich zúčastnila ako pozorovateľ.

Po ukončení rokovaní Francúzsko predloží výsledný návrh znenia Komisii. Komisia o tom informuje Radu a Európsky parlament.

Komisia do jedného mesiaca od oznámenia návrhu dohody prijme rozhodnutie o tom, či sú alebo nie sú splnené požiadavky stanovené v článku 1. Ak Komisia rozhodne, že sú splnené, Francúzsko môže príslušnú dohodu podpísať a uzavrieť. Kópia podpísanej dohody sa predloží Komisii do jedného mesiaca od nadobudnutia jej platnosti alebo v prípade, že sa má dohoda vykonávať predbežne, do jedného mesiaca od začatia jej predbežného vykonávania.

Článok 3

Toto rozhodnutie je určené Francúzskej republike.

V Bruseli

Za Európsky parlament	*Za Radu*
predseda	*predseda*